

عنوان مقاله:

تبیین جامعه شناختی هویت و نیاز جنسی در ایران

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه مشهدی غلامعلی - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی

خلاصه مقاله:

صحبت کردن از مسائل جنسی بویژه مسائل جنسی زنان، حقوق جسمی، روحی و قانونی ایشان در این مورد، بهداشت روانی و جسمی و... تا چندی پیش، نه فقط جزء خط قرمزهای رسانه ای که حتی جزء خط قرمزها در آموزش های رسمی و غیر رسمی و حتی مکالمات جدی در جامعه ما بوده است. علی رغم ارزش غیر قابل انکار "باکرگی"، باورهای غلط و تحولات نظام ارزشی مرتبط به آن، در دهه های اخیر، به تهدیدی جدی علیه سلامت جنسی جوامع مبدل گشته اند در این مقاله سعی شده است مسئله بکارت، به مسئله ای فرهنگی، به مثابه یکی از شروط پاکی قبل از ازدواج در میان مردم ایران، بررسی شود. لذا شرایط عینی این مسئله که مستقیماً در زمینه ازدواج و نهاد خانواده بروز می یابد با معنای بکارت، یا بر ساخت اجتماعی بکارت در نزد گروه های ذینفع توأمان با یکدیگر سنجیده می شوند؛ در این میان مسائل حقوقی و فقهی بکارت شرایط عینی ای هستند که زاینده ایدئولوژی هستند. لذا مسئله بکارت مسئله ای پیچیده و چند بعدی است و به سادگی با شعارهای تبلیغاتی دینی (و حتی ضد دینی) قابل تبیین نمی باشد. از آنجا که گروه های ذینفع بسیاری در این مسئله نقش دارند، مسئله بدل به مسئله ای اجتماعی می شود. لذا عمده کانون توجه ما در این مقاله، بحث پیرامون بر ساخته های ذهنیتی یکی از مهم تری گروه های ذینفع این قضیه، یعنی دختران ازدواج نکرده با بازه سنی 28 تا 35 سال است. روش این مطالعه کیفی بوده و سعی بر آن شده که با نزدیک شدن به دنیای پروبلماتیک این دختران، به کنه ساختارهای ذهنی این گروه ذینفع و نیاز جایگاه آنها در ساختارهای عینی کلی گروه های ذینفع و نهاد ازدواج و خانواده پی ببریم. وجه مردم شناسانه کار اما در رهگذر بررسی دلالت های فرهنگی مسئله بکارت (چه در وجه عینی و چه در بعد ذهنی آن) نمود می یابد.

کلمات کلیدی:

بکارت، گروه های ذینفع، خانواده، ازدواج، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140800>

